

[Gert Petersen.]

satte en række kritiske bemærkninger imod den måde, hvorpå regeringen lagde denne sag op. Det, som er spørgsmålet i forbindelse med denne forespørgsel, er, om regeringens politik er ændret i forhold til det hidtidige. De referater, som fremkom i fjernsyn og radio herhjemme, kunne i og for sig godt tyde på, at der var sket en ændring. Jeg vil nok sige, at efter de udtalelser, statsministeren er kommet med efter sin hjemkomst, også her i tinget, har jeg noget svært ved at se, at der skulle være sket nogen ændring i den hidtidige politik. Denne politik er vi ikke helt tilfreds med, men den er i hvert fald, så vidt jeg kan skønne, ikke blevet forringet, således som de første TV-meddelelser kunne give anledning til at tro, og jeg synes i og for sig, at sagen kunne have været ordnet med et spørgsmål i stedet for en forespørgsel, i betragtning af, at vi i løbet af en måned eller halvanden får en storpolitisk debat, inden folketinget slutter, hvor vi kan komme virkelig til bunds i disse spørgsmål. Men i forlængelse heraf må jeg naturligvis sige, at det dagsordensforslag, der er stillet, kan jeg ikke have noget at indvende imod. Jeg mener i høj grad, at Danmark aktivt bør arbejde for en europæisk sikkerhedskonference, og det, som så altid kan diskuteres, er, hvordan man gør det. Der har regeringspartierne og mit parti nok ikke helt den samme opfattelse, men jeg har nu alligevel opfattet det sådan, at også regeringspartierne er indstillet på at arbejde for en europæisk sikkerhedskonference. Den tvivl, som kunne være opstået i forbindelse med statsministerens refererede udtalelser i Washington, synes jeg er spredt nu.

Kjær Rasmussen: Det er åbenbart kun oppositionspartierne, der interesserer sig for udenrigspolitik her i salen, men det er der vel også en forklaring på et eller andet sted.

Vi hører også til dem, der er noget urolige over det tilsyneladende omsving, der er i regeringens politik. Men naturligvis er det muligt for os at forklare, at det ene år går efter det andet, uden at der sker noget. Vi har den opfattelse, at det aldrig kan være Danmarks opgave at være bag efter USA og bag efter Vesttyskland. Ofte siges det, at Danmarks NATO-medlemskab giver os en

indflydelse, som er større end den, vi ville have haft som neutral nation. Statsministeren er enig i denne vurdering. Det har vi hørt før. Vi mener, at den er helt ved siden af, ganske enkelt. Vi deler ikke statsministerens og de gamle partiers syn på NATO og den sikkerhedspolitik, som i øjeblikket føres i Danmark. Hvad giver NATO os? Ja, det giver os frihed til at rende bag efter organisationens dominerende medlemmer, efterabe dem og gentage deres ønsker og det uden smålig skelen til, om det nu også tjener Danmarks sikkerhedspolitiske interesser.

Danmarks rolle er altså ofrets rolle. Det har den været under hele NATO-perioden, og det finder vi ganske enkelt uværdigt, men det bestyrker os i vor antagelse af, at militærblokkene i dag mere tjener som undertrykkelsesinstrumenter for supermagterne, end de tjener til at beskytte supermagterne mod hinanden. Vi synes ikke, at Danmark skulle følge trop bag efter USA i en sådan politik, og det er jo danske forhold, det drejer sig om her. Vi synes ikke, at vi skal blive ved med at sjoske bagefter. Danmarks politik må være, at vi fremover vil være mere aktive og initiativtagende i stedet for hele tiden, som jeg sagde før, at have efteraberens rolle.

Med hensyn til det dagsordensforslag, som er stillet af fru Hanne Reintoft, kan jeg sige, at vi kan stemme for det. Vi synes måske nok, det er lidt tamt, men alligevel, det virker klargørende, og det er det, der er motivet for vor stillingtagen.

Statsministeren (Hilmar Baunsgaard): Det fremgik af fru Hanne Reintofts udtalelser, at det stod hende klart, at regeringen før mit USA-besøg havde udtalt sig klart for en konference om europæiske sikkerhedsproblemer. Det bør efter mit svar også stå det ærede medlem klart, at der intet er sket, som har afsvækket denne holdning.

Så vil jeg da gerne sige til oplysning — der synes at være lidt tidsmæssig forvirring hos det ærede medlem — at det Helsingforsmøde, jeg citerede fra, fandt sted efter mit USA-besøg. Det fremgik af mit svar, at jeg udtrykkelig havde gjort opmærksom på, at de løbende forhandlinger ikke bør benyttes som påskud til en udsættelse af konferencen, men skal tjene som et led til forberedelse.